

2. Δεύτερος λόγος: αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της 14ης Σεπτεμβρίου 2012 περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εργασίας της αναιρεσεύουσας:

- Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης βασίστηκε στο σκεπτικό ότι η απόφαση του (πρώην) διευθυντή της ΕΚΠΙΝΤ της 19ης Δεκεμβρίου 2012 εκδόθηκε σε απάντηση της επίσημης διοικητικής ενστάσεως της αναιρεσεύουσας της 10ης Δεκεμβρίου 2012 κατά -περιλαμβανομένης, αλλά όχι αποκλειστικώς- της αποφάσεως του (πρώην) διευθυντή της 14ης Σεπτεμβρίου 2012 περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εργασίας της αναιρεσεύουσας. Εντούτοις, όπως προδήλως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα του ως άνω εγγράφου, είναι αδύνατον τούτο να ερμηνευθεί κατ' αυτόν τον τρόπο. Αντιθέτως, πρόκειται για απόφαση περί κινήσεως διοικητικής έρευνας βάσει της ενστάσεως της αναιρεσεύουσας. Επιπροσθέτως, στο ίδιο έγγραφο ο (πρώην) διευθυντής αρνείται ότι έλαβε οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με τη σύμβαση εργασίας της αναιρεσεύουσας. Επιπλέον, ακόμα κι αν γινόταν δεκτή η πρόδηλα εσφαλμένη ερμηνεία της προσβαλλομένης αποφάσεως του (πρώην) διευθυντή, η απόφαση αυτή παραμένει παράνομη, καθόσον δεν προηγήθηκε ακρόαση της αναιρεσεύουσας (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2013, CH κατά Κοινοβουλίου, F-129/12, EU:F:2013:203) και διότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά απλή προπαρασκευαστική πράξη (απόφαση της 16ης Μαρτίου 2009, R κατά Επιτροπής, T-156/08 P, EU:T:2009:69) συνεπώς, ως τέτοια, δεν θα μπορούσε να προσβληθεί αυτοτελώς (απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2009, N κατά Κοινοβουλίου, F-71/08, EU:F:2009:150 και διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2012, Possanzini κατά Frontex, F-61/11, EU:F:2012:146). Η προσβαλλόμενη απόφαση του (πρώην) διευθυντή συνιστά επίσης κατάχρηση εξουσίας (αποφάσεις της 19ης Οκτωβρίου 1995, Obst κατά Επιτροπής, T-562/93, EU:T:1995:181, της 12ης Δεκεμβρίου 2000, Dejaiffe κατά ΓΕΕΑ, T-223/99, EU:T:2000:292, και της 25ης Σεπτεμβρίου 2012, Bermejo Garde κατά ΕΟΚΕ, F-41/10, EU:F:2012:135) βάσει των αποδεικτικών στοιχείων της δικογραφίας. Τίθεται μάλιστα το ζήτημα εάν ο (πρώην) διευθυντής του ΕΚΠΙΝΤ είχε καν την εξουσία ή την αρμοδιότητα, κατά τον κρίσιμο χρόνο, για τη λήψη της προσβαλλομένης αποφάσεως (διάταξη της 25ης Οκτωβρίου 1996, Lopes κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, T-26/96, EU:T:1996:157). Υπενθυμίζεται ότι το καθού δεν κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως, γεγονός που οδήγησε σε ερημοδικία. Στο σκεπτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης βασίστηκε σε επιχείρημα υποβληθέν από το καθού σε υπόμνημα αντικρούσεως το οποίο κατέθεσε σε άλλη υπόθεση (F-22/14, Gyarmathy κατά ΕΚΠΙΝΤ) και, κατά τούτο, υπερέβη τα δικονομικά όρια. Η απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, κατά τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, αντικείται, επίσης, στα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία περιλαμβάνονται στη δικογραφία. Συνιστά πρόδηλη παράβαση των δικονομικών ορίων. Ως εκ τούτου, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναρτηθεί και η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2016 — Düll κατά EUIPO — Cognitect (DaToMo)

(Υπόθεση T-381/16)

(2016/C 364/10)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Klaus Düll (Südergellersen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Wolff Marting, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Cognitect, Inc. (Durham, Βόρεια Καρολίνα, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: λεκτικό σήμα της Ένωσης «DaToMo» — Αριθμό σήματος της Ένωσης 6 715 627.

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Απριλίου 2016 τις υποθέσεις R 1383/2015 2 και R 1481/2015 2

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση, δια της απαλείψεως του περιορισμού «all the aforementioned for the enterprise mobility management (EMM)» από τον κατάλογο των προϊόντων και υπηρεσιών που καλύπτονται από το σήμα αριθ. 6715627 DaTaMo, όσον αφορά τις διατηρούμενες δυνάμει της ως άνω αποφάσεως υπηρεσίες, οι οποίες απαριθμούνται στην κλάση 42·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 50 του κανονισμού 40/94.

Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2016 — Grupo Osborne κατά EUIPO — Ostermann (DONTORO dog friendship)

(Υπόθεση T-390/16)

(2016/C 364/11)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Iglesias Monravá, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Daniel Ostermann (Λειψία, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτών: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα το οποίο περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «DONTORO dog friendship» — Υπ' αριθ. 11 112 381 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Απριλίου 2016 στην υπόθεση R 2002/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία έγινε δεκτή η υπ' αριθ. 11 112 381 αίτηση καταχώρισεως ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης του εικονιστικού σήματος «DONTORO dog friendship» για τις κλάσεις 18, 20 και 35,
- να απορρίψει την υπ' αριθ. 11 112 381 αίτηση καταχώρισεως ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης του εικονιστικού σήματος «DONTORO dog friendship» για την κλάση 35 «υπηρεσίες χονδρικής και λιανικής πωλήσεως καθώς και πωλήσεως στο διαδίκτυο, ενδύματα, υποδήματα και κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα» και να απορρίψει, επομένως, την καταχώριση στις κλάσεις 25 και 35 των ως άνω υπηρεσιών,